

Christiansborg

Finansministeren

Svar på spørgsmål nr. 217 af 17. august 2009 (Alm. del) stillet efter ønske fra Frank Aaen.

Spørgsmål:

Vil ministeren oplyse, hvad nettolønudgiften for det offentlige er, set under ét, for en nyansat SOSU-assistent, hvis det forudsættes, at lønudgiften er 250.000 kr. om året og der modregnes for sparede arbejdsløshedsdagpenge (maks. dagpenge), ekstra skatteindtægter og arbejdsmarkedsbidrag, indtægter i form af moms og afgifter, hvis merindtægten forbruges, samt sparede udgifter til aktivering og administration i forbindelse med arbejdsløshed, når arbejdsløsheden forudsættes at falde med 1 fuldtidsforsikret.

Svar:

En permanent forøgelse af den offentlige beskæftigelse medfører en belastning af de offentlige finanser, der nogenlunde svarer til den fulde virkning på de offentlige serviceudgifter, herunder lønudgifter mv.

Den strukturelle ledighed påvirkes således som udgangspunkt ikke af, at den offentlige beskæftigelse øges, da en permanent forøgelse af den offentlige beskæftigelse vil medføre, at antallet af ansatte i den private sektor på sigt reduceres nogenlunde tilsvarende. Ved en permanent forøgelse af den offentlige beskæftigelse opnås der således ikke en besparelse på dagpenge og aktivering.

Med udgangspunkt i de i spørgsmålet opstillede beregningsforudsætninger kan det skønnes, at en ansættelse af en ledig aktiveret dagpengemodtager som SOSU-assistent umiddelbart vil svække de offentlige finanser med ca. 30.000 kr. årligt, mens den permanente svækkelse af de offentlige finanser udgør i størrelsesordenen 280.000 kr. årligt¹.

¹ Der er i eksemplet indregnet øgede lønudgifter (inkl. pension) på godt 280.000 kr. samt sparede udgifter til dagpenge på godt 190.000 kr. og til aktivering på ca. 18.000 kr. Den øgede indkomst for den hidtil aktiverede dagpengemodtager vil resultere i en øget skatte- og afgiftsbetaling på i alt ca. 40.000 kr., heraf ca. 33.000 kr. fra indkomstskat (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) af en højere indkomst, og ca. 7.000 kr. fra moms og afgifter, når den øgede disponible indkomst forbruges.

Det er generelt problematisk at anvende de offentlige serviceudgifter som et konjunkturredkab, da en sådan praksis vil indebære, at den offentlige service og den offentlige beskæftigelse modsvarende skal reduceres i en højkonjunktur i takt med nedbringelsen af ledigheden, hvis en permanent svækkelse af de offentlige finanser skal undgås.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen